

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 606/2013**z 12. júna 2013****o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 81 ods. 2 písm. a), e) a f),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

po porade s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

(1) Únia si stanovila za cieľ udržiavať a rozvíjať priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb a uľahčený prístup k spravodlivosti, predovšetkým prostredníctvom zásady vzájomného uznávania súdnych a mimosúdnych rozhodnutí v občianskych veciach. Na postupné vytvorenie takeého priestoru je potrebné, aby Únia prijala opatrenia v oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky, najmä ak sú potrebné pre riadne fungovanie vnútorného trhu.

(2) V článku 81 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa ustanovuje, že justičná spolupráca v občianskych veciach, ktoré majú cezhraničné dôsledky, je založená na zásade vzájomného uznávania súdnych a mimosúdnych rozhodnutí.

(3) V spoločnom priestore spravodlivosti bez vnútorných hraníc sú ustanovenia na zaistenie rýchleho a jednoduchého uznania a prípadne vykonania ochranných opatrení v inom členskom štáte, ktoré boli nariadené v členskom štáte, potrebné na zabezpečenie toho, aby sa ochrana poskytnutá určitej fyzickej osobe v jednom členskom štáte zachovala a naďalej poskytovala v ktoromkoľvek inom členskom štáte, do ktorého táto osoba cestuje alebo sa sťahuje. Je potrebné zabezpečiť, aby oprávnené uplatňovanie práva občanov Únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov v súlade s článkom 3 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (ZEUÚ) a článkom 21 ZFEÚ nevedlo k strate tejto ochrany.

(4) Vzájomná dôvera vo výkon spravodlivosti v Únii a snaha zaistiť rýchlejší a menej nákladný pohyb ochranných opatrení v rámci Únie odôvodňujú zásadu, podľa ktorej sú ochranné opatrenia nariadené v jednom členskom štáte uznané vo všetkých iných členských štátoch bez toho, aby sa vyžadovalo akékoľvek osobitné konanie. V dôsledku toho by sa s ochranným opatrením nariadeným v jednom členskom štáte (ďalej len „členský štát pôvodu“) malo nakladať tak, ako keby bolo nariadené v členskom štáte, v ktorom sa žiada jeho uznanie (ďalej len „dožiadaný členský štát“).

(5) Na dosiahnutie voľného pohybu ochranných opatrení je potrebné a vhodné, aby pravidlá upravujúce uznávanie a v náležitých prípadoch výkon ochranných opatrení boli upravené právnym aktom Únie, ktorý je záväzný a priamo uplatniteľný.

(6) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na ochranné opatrenia nariadené v záujme ochrany určitej osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, napríklad aby sa zabránilo akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Je potrebné zdôrazniť, že toto nariadenie sa vzťahuje na všetky obete bez ohľadu na to, či sú obeťami rodovo motivovaného násillia.

(7) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov ⁽³⁾, sa zabezpečuje prístup obetí trestného činu k riadnym informáciám a podpore.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 113, 18.4.2012, s. 56.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 22. mája 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. júna 2013.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57.

- (8) Toto nariadenie dopĺňa smernicu 2012/29/EÚ. Skutočnosť, že sa na určitú osobu vzťahuje ochranné opatrenie nariadené v občianskych veciach, nebráni nevyhnutne tomu, aby sa táto osoba považovala za „obetu“ v zmysle uvedenej smernice.
- (9) Rozsah pôsobnosti tohto nariadenia patrí do oblasti justičnej spolupráce v občianskych veciach v zmysle článku 81 ZFEÚ. Toto nariadenie sa vzťahuje len na ochranné opatrenia nariadené v občianskych veciach. Na ochranné opatrenia prijaté v trestných veciach sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze⁽¹⁾.
- (10) Pojem občianske veci by sa mal vykladať samostatne, v súlade so zásadami práva Únie. Občianska, správna alebo trestná povaha orgánu, ktorý nariaďuje ochranné opatrenie, by nemala byť rozhodujúca pre posúdenie občianskoprávnej povahy ochranného opatrenia.
- (11) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté fungovanie nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností⁽²⁾ (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“). Rozhodnutia prijaté podľa nariadenia Brusel IIa by sa mali naďalej uznávať a vykonávať podľa uvedeného nariadenia.
- (12) V tomto nariadení sú zohľadnené rôzne právne tradície členských štátov a nezasahuje sa ním do vnútroštátnych systémov, ktoré sa vzťahujú na nariaďovanie ochranných opatrení. Týmto nariadením sa členským štátom neukladajú povinnosti zmeniť svoje vnútroštátne systémy, aby tým umožnili nariaďovanie ochranných opatrení v občianskych veciach, ani zaviesť ochranné opatrenia v občianskych veciach na účely uplatňovania tohto nariadenia.
- (13) S cieľom zohľadniť rôzne typy orgánov, ktoré nariaďujú ochranné opatrenia v občianskych veciach v členských štátoch, a na rozdiel od iných oblastí justičnej spolupráce by sa toto nariadenie malo vzťahovať na rozhodnutia súdov aj správnych orgánov, ak tieto správne orgány poskytujú záruky, najmä pokiaľ ide o ich nestrannosť a právo účastníkov na preskúmanie tohto rozhodnutia súdom. Policajné orgány by sa v žiadnom prípade nemali považovať za vydávajúce orgány v zmysle tohto nariadenia.
- (14) Ochranné opatrenia nariadené v občianskych veciach v členskom štáte pôvodu by sa mali na základe zásady vzájomného uznávania uznať v dožiadanom členskom štáte ako ochranné opatrenia v občianskych veciach v súlade s týmto nariadením.
- (15) V súlade so zásadou vzájomného uznávania zodpovedá uznanie doby trvania ochranného opatrenia. Vzhľadom na rôznosť ochranných opatrení nariadených podľa právnych poriadkov členských štátov, najmä pokiaľ ide o ich trvanie a skutočnosť, že toto nariadenie sa bude spravidla uplatňovať v naliehavých prípadoch, mali by sa účinky uznania podľa tohto nariadenia výnimočne obmedziť na obdobie 12 mesiacov od vydania osvedčenia podľa tohto nariadenia bez ohľadu na to, či doba platnosti samotného ochranného opatrenia je dlhšia (či má už predbežnú, časovo obmedzenú alebo časovo neobmedzenú povahu).
- (16) V prípadoch, keď je doba platnosti ochranného opatrenia dlhšia ako 12 mesiacov, nemalo by byť obmedzením účinkov uznania podľa tohto nariadenia dotknuté právo chránenej osoby dovolávať sa tohto ochranného opatrenia podľa ktoréhokoľvek iného dostupného právneho aktu Únie stanovujúceho uznávanie alebo požiadať o vnútroštátne ochranné opatrenie v dožiadanom členskom štáte.
- (17) Obmedzenie účinkov uznania je výnimočné vzhľadom na osobitnú povahu predmetu úpravy tohto nariadenia a nemalo by slúžiť ako precedens pre iné nástroje v občianskych a obchodných veciach.
- (18) Týmto nariadením by sa malo upravovať len uznávanie povinnosti uložených ochranných opatrení. Nemali by sa ním upravovať postupy na implementáciu alebo výkon ochranného opatrenia, a nemalo by sa ani vzťahovať na prípadné sankcie, ktoré možno uložiť, keď sa v dožiadanom členskom štáte poruší povinnosť nariadená v ochrannom opatrení. Tieto otázky sa spravujú právnym poriadkom tohto členského štátu. V súlade so všeobecnými zásadami práva Únie, konkrétne zásadou vzájomného uznávania, majú však členské štáty zabezpečiť, že ochranné opatrenia uznané na základe tohto nariadenia môžu nadobudnúť účinnosť v dožiadanom členskom štáte.

(1) Ú. v. EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2.

(2) Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003, s. 1.

- (19) Ochranné opatrenia, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, by mali chránenej osobe poskytovať ochranu v mieste jej pobytu alebo pracoviska alebo v inom mieste, ktoré táto osoba pravidelne navštevuje, napríklad v mieste pobytu jej blízkych príbuzných alebo v škole či vzdelávacej inštitúcii, ktoré navštevuje jej dieťa. Bez ohľadu na to, či je predmetné miesto alebo rozsah oblasti, na ktoré sa vzťahuje ochranné opatrenie, určené v ochrannom opatrení ako jedna alebo viaceré konkrétne adresy alebo ako odkaz na ohraničenú oblasť, ku ktorej sa osoba predstavujúca riziko nesmie priblížiť či do nej vstúpiť (alebo ako kombinácia týchto dvoch možností), uznanie povinnosti uloženej ochranným opatrením sa týka skôr účelu, na ktorý miesto slúži chránenej osobe, ako konkrétnej adresy.
- (20) Vzhľadom na vyššie uvedené a pod podmienkou, že povaha a podstatné prvky ochranného opatrenia zostanú zachované, malo by sa príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu umožniť upraviť skutkové prvky ochranného opatrenia, ak je to potrebné na to, aby bolo uznanie ochranného opatrenia účinné z praktického hľadiska v dožiadanom členskom štáte. Skutkové prvky zahŕňajú adresu, všeobecne označené miesto alebo minimálnu vzdialenosť, v ktorej sa musí osoba predstavujúca riziko zdržiavať od chránenej osoby, adresy alebo všeobecne označeného miesta. Druh a občianskoprávna povaha ochranného opatrenia však nesmú byť touto úpravou dotknuté.
- (21) S cieľom uľahčiť akúkoľvek úpravu ochranného opatrenia by sa na osvedčení malo uviesť, či je adresa uvedená v ochrannom opatrení miestom pobytu, pracoviskom alebo miestom, ktoré chránená osoba pravidelne navštevuje. Okrem toho by sa mala v osvedčení uviesť v prípade, že je to relevantné, ohraničená oblasť (približná vzdialenosť od konkrétnej adresy), na ktorú sa vzťahuje povinnosť uložená v ochrannom opatrení osobe predstavujúcej riziko.
- (22) Na účely uľahčenia voľného pohybu ochranných opatrení v Únii by sa týmto nariadením mal zaviesť jednotný vzor osvedčenia a na tento účel stanoviť viacjazyčný vzorový formulár. Vydávajúci orgán by mal osvedčenie vydať na žiadosť chránenej osoby.
- (23) Polia voľného textu vo viacjazyčnom vzorovom formulári osvedčenia by mali byť čo najmenšie, aby sa preklad alebo prepis vo väčšine prípadov mohol poskytnúť použitím vzorového formulára v príslušnom jazyku bez toho, aby chránenej osobe vznikli náklady. Akékoľvek náklady na nutný preklad, ktorý presahuje rozsah textu vo viacjazyčnom vzorovom formulári, sa majú hradiť podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu.
- (24) Ak osvedčenie obsahuje voľný text, príslušný orgán dožiadaného členského štátu by mal určiť, či je potrebný akýkoľvek preklad alebo prepis. To by nemalo brániť chránenej osobe alebo vydávajúcemu orgánu členského štátu pôvodu, aby preklad alebo prepis poskytol z vlastného podnetu.
- (25) S cieľom zabezpečiť rešpektovanie práv na obhajobu osoby predstavujúcej riziko, keď sa ochranné opatrenie nariadilo v neprítomnosti alebo v konaní, pre ktoré nie je ustanovená povinnosť vopred informovať túto osobu (ďalej len „konanie ex parte“), vydanie osvedčenia by malo byť možné len vtedy, ak táto osoba mala príležitosť zabezpečiť si svoju obhajobu proti ochrannému opatreniu. V snahe zabrániť obchádzaniu právneho predpisu a so zreteľom na naliehavosť prípadov vyžadujúcich si ochranné opatrenia, ktorá je pre ne typická, nemalo by sa vyžadovať, aby lehota na zabezpečenie takejto obhajoby uplynula pred tým, ako možno osvedčenie vydať. Osvedčenie by sa malo vydať čo najskôr po tom, ako je ochranné opatrenie vykonateľné v členskom štáte pôvodu.
- (26) Berúc do úvahy ciele spočívajúce v jednoduchosti a rýchlosti, v tomto nariadení sa ustanovujú jednoduché a rýchle postupy používané pri oznamovaní procesných krokov osobe predstavujúcej riziko. Tieto špecifické postupy oznamovania by sa mali uplatňovať len na účely tohto nariadenia vzhľadom na osobitnú povahu jeho predmetu úpravy, nemali by predstavovať precedens pre ostatné nástroje v občianskych a obchodných veciach a nemali by nimi byť dotknuté žiadne povinnosti členského štátu týkajúce sa doručovania súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych veciach do cudziny, ktoré vyplývajú z dvojstranných alebo viacstranných dohôd uzatvorených medzi týmto členským štátom a treťou krajinou.
- (27) Pri oznámení osvedčenia osobe predstavujúcej riziko a aj pri úprave skutkových prvkov ochranného opatrenia v dožiadanom členskom štáte by sa mal náležite zohľadniť záujem chránenej osoby tým, že sa nespripustnia informácie o mieste, kde sa zdržiava, ani iné kontaktné údaje. Tieto informácie by sa nemali sprístupniť osobe predstavujúcej riziko, pokiaľ takéto sprístupnenie nie je nevyhnutné na dodržiavanie alebo výkon ochranného opatrenia.
- (28) Proti vydaniu osvedčenia by nemalo byť možné podať opravný prostriedok.

- (29) Osvedčenie by sa však malo opraviť v prípade, keď pre zrejmu chybu alebo nepresnosť, ako je napríklad chyba v písaní alebo chyba pri prepise alebo kopírovaní, osvedčenie presne nezodpovedá ochrannému opatreniu, alebo by sa malo zrušiť, ak je zrejmé, že bolo vydané neoprávnené, napríklad ak sa použilo pre opatrenie, ktoré nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, alebo ak pri jeho vydaní boli porušené požiadavky na jeho vydanie.
- (30) Vydávajúci orgán členského štátu pôvodu by mal na požiadanie pomôcť chránenej osobe pri získavaní informácií o orgánoch dožiadaného členského štátu, u ktorých sa má dovolávať ochranného opatrenia alebo žiadať o jeho výkon.
- (31) Harmonické fungovanie spravodlivosti si vyžaduje, aby sa predchádzalo vydávaniu nezlučiteľných rozhodnutí v dvoch členských štátoch. V tomto nariadení by sa z tohto dôvodu mali ustanoviť dôvody pre odmietnutie uznania alebo vykonania ochranného opatrenia v prípade nezlučiteľnosti s rozsudkom vydaným alebo uznaným v dožiadanom členskom štáte.
- (32) Dôvody verejného záujmu môžu súdu dožiadaného členského štátu umožniť za výnimočných okolností odmietnuť uznanie alebo výkon ochranného opatrenia, ak by jeho uplatnenie bolo zjavne nezlučiteľné s verejným poriadkom tohto členského štátu. Súd by však nemal mať možnosť uplatniť výnimku verejného poriadku na účely odmietnutia uznania alebo výkonu ochranného opatrenia, ak by to bolo v rozpore s právami ustanovenými v Charte základných práv Európskej únie a najmä v jej článku 21.
- (33) V prípade pozastavenia alebo zrušenia ochranného opatrenia alebo zrušenia osvedčenia v členskom štáte pôvodu by mal príslušný orgán dožiadaného členského štátu po predložení príslušného osvedčenia pozastaviť alebo zrušiť účinky uznania a prípadne aj výkon ochranného opatrenia.
- (34) Chránená osoba by mala mať v iných členských štátoch účinný prístup k spravodlivosti. S cieľom zabezpečiť takýto účinný prístup v konaniach, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, má sa právna pomoc poskytovať v súlade so smernicou Rady 2003/8/ES z 27. januára 2003 o zlepšení prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch⁽¹⁾.
- (35) S cieľom uľahčiť uplatňovanie tohto nariadenia by sa od členských štátov malo vyžadovať poskytovanie určitých informácií o ich vnútroštátnych právnych predpisoch a postupoch týkajúcich sa ochranných opatrení v občianskych veciach v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci zriadenej rozhodnutím Rady 2001/470/ES⁽²⁾. Prístup k informáciám poskytnutým členskými štátmi by sa mal umožniť prostredníctvom Európskeho portálu elektronickej justície (e-Justice Portal).
- (36) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa na Komisiu mali preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o vyhotovenie a následnú zmenu formulárov ustanovených v tomto nariadení. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie⁽³⁾.
- (37) Na prijímanie vykonávacích aktov, ktorými sa vyhotovia a následne zmenia formuláre ustanovené v tomto nariadení, by sa mal uplatňovať postup preskúmania.
- (38) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiávajú zásady uznané v Charte základných práv Európskej únie. Predovšetkým je jeho snahou zaistiť právo na obhajobu a spravodlivý proces, ako je ustanovené v článkoch 47 a 48 charty. Toto nariadenie by sa malo uplatňovať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (39) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to ustanovenie pravidiel jednoduchého a rýchleho mechanizmu uznávania ochranných opatrení nariadených v členskom štáte v občianskych veciach, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (40) V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, tieto členské štáty oznámili želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto nariadenia.

(1) Ú. v. ES L 26, 31.1.2003, s. 41.

(2) Ú. v. ES L 174, 27.6.2001, s. 25.

(3) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

(41) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(42) Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov vydal 17. októbra 2011 stanovisko ⁽¹⁾ na základe článku 41 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov ⁽²⁾,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa ustanovujú pravidlá jednoduchého a rýchleho mechanizmu uznávania ochranných opatrení nariadených v členskom štáte v občianskych veciach.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na ochranné opatrenia v občianskych veciach nariadené vydávajúcim orgánom v zmysle článku 3 bodu 4.

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na cezhraničné veci. Na účely tohto nariadenia sa vec považuje za cezhraničnú, ak sa o uznanie ochranného opatrenia nariadeného v jednom členskom štáte žiada v inom členskom štáte.

3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na ochranné opatrenia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti nariadenia (ES) č. 2201/2003.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „ochranné opatrenie“ je akékoľvek rozhodnutie bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského

štátu pôvodu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby:

a) zákaz alebo úprava vstupu na miesto, kde má chránená osoba pobyť, kde pracuje, alebo ktoré pravidelne navštevuje alebo kde sa pravidelne zdržiava;

b) zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou akýmkoľvek spôsobom vrátane telefonického kontaktu, elektronickej alebo riadnej pošty, faxu alebo iných prostriedkov;

c) zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť;

2. „chránená osoba“ je fyzická osoba, ktorá je predmetom ochrany poskytnutej na základe ochranného opatrenia;

3. „osoba predstavujúca riziko“ je fyzická osoba, ktorej sa uložila jedna alebo viacero povinností uvedených v bode 1;

4. „vydávajúcí orgán“ je akýkoľvek súdny orgán alebo iný orgán, ktorý členský štát určil ako príslušný vo veciach, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, ak takýto iný orgán poskytuje dotknutým účastníkom záruky nestrannosti a ak jeho rozhodnutia týkajúce sa ochranného opatrenia môžu podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom pôsobí, byť predmetom preskúmania zo strany súdneho orgánu a mať podobnú právnu silu a účinky ako má rozhodnutie súdneho orgánu v rovnakej veci;

5. „členský štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom sa ochranné opatrenie nariadilo;

6. „dožiadaný členský štát“ je členský štát, v ktorom sa žiada o uznanie, prípadne o výkon ochranného opatrenia.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE A VÝKON OCHRANNÝCH OPATRENÍ

Článok 4

Uznávanie a výkon

1. Ochranné opatrenie nariadené v členskom štáte sa v ostatných členských štátoch uznáva bez osobitného konania a je vykonateľné bez potreby vyhlásenia vykonateľnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 35, 9.2.2012, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Chránená osoba, ktorá má v úmysle sa v dožiadanom členskom štáte dovolať ochranného opatrenia nariadeného v členskom štáte pôvodu, poskytne príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu:

- a) vyhotovenie ochranného opatrenia, ktoré spĺňa podmienky potrebné na preukázanie jeho pravosti;
- b) osvedčenie vydané v členskom štáte pôvodu podľa článku 5, a
- c) v prípade potreby prepis a/alebo preklad osvedčenia v súlade s článkom 16.

3. Osvedčenie nadobúda účinnosť len v medziach vykonateľnosti ochranného opatrenia.

4. Bez ohľadu na to, či je doba platnosti ochranného opatrenia dlhšia, sú účinky uznania podľa odseku 1 obmedzené na obdobie 12 mesiacov odo dňa vydania osvedčenia.

5. Pri výkone ochranných opatrení sa postupuje podľa právneho poriadku dožiadaného členského štátu.

Článok 5

Osvedčenie

1. Vydávajúci orgán členského štátu pôvodu vydá na žiadosť chránenej osoby na viacjazyčnom vzorovom formulári vyhotovenom v súlade s článkom 19 osvedčenie, ktoré obsahuje informácie ustanovené v článku 7.

2. Proti vydaniu osvedčenia nie je možné podať opravný prostriedok.

3. Vydávajúci orgán členského štátu pôvodu poskytne chránenej osobe na jej žiadosť prepis a/alebo preklad osvedčenia na viacjazyčnom vzorovom formulári vyhotovenom v súlade s článkom 19.

Článok 6

Požiadavky na vydanie osvedčenia

1. Osvedčenie možno vydať, len ak bolo ochranné opatrenie oznámené osobe predstavujúcej riziko v súlade s právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

2. Ak sa ochranné opatrenie nariadilo v neprítomnosti, osvedčenie možno vydať len vtedy, ak sa osobe predstavujúcej riziko doručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť alebo prípadne bola inak informovaná o začatí konania v súlade s právnym poriadkom členského štátu pôvodu, a to v dostatočnom predstihu a takým spôsobom, aby si táto osoba mohla zabezpečiť obhajobu.

3. Ak sa ochranné opatrenie nariadilo v konaní, pre ktoré nie je ustanovená povinnosť vopred informovať osobu predstavujúcu riziko („konanie ex parte“), osvedčenie možno vydať len vtedy, ak táto osoba mala právo napadnúť ochranné opatrenie podľa právneho poriadku členského štátu pôvodu.

Článok 7

Obsah osvedčenia

Osvedčenie obsahuje tieto údaje:

- a) názov a adresu/kontaktné údaje vydávajúceho orgánu;
- b) referenčné číslo spisu;
- c) dátum vydania osvedčenia;
- d) údaje o chránenej osobe: meno, dátum a miesto narodenia, pokiaľ sú k dispozícii, a adresu, ktorá sa má použiť na účely oznamovania, ktorej predchádza zreteľné varovanie, že táto adresa sa môže sprístupniť osobe predstavujúcej riziko;
- e) údaje o osobe predstavujúcej riziko: meno, dátum a miesto narodenia, pokiaľ sú k dispozícii, a adresa, ktorá sa má použiť na účely oznamovania;
- f) všetky informácie potrebné na výkon ochranného opatrenia, prípadne aj druh opatrenia a povinnosti, ktorá bola týmto opatrením uložená osobe predstavujúcej riziko, spolu s uvedením účelu miesta a/alebo ohraničenej oblasti, ku ktorej má táto osoba zákaz približovať sa alebo do ktorej má táto osoba zákaz vstupu;
- g) doba trvania ochranného opatrenia;
- h) doba trvania účinkov uznania podľa článku 4 ods. 4;

i) vyhlásenie o splnení požiadaviek ustanovených v článku 6;

j) informácie o právach vyplývajúcich z článkov 9 a 13;

k) pre lepšiu orientáciu úplný názov tohto nariadenia.

Článok 8

Oznámenie o vydaní osvedčenia osobe predstavujúcej riziko

1. Vydávajúci orgán členského štátu pôvodu oznámi osobe predstavujúcej riziko, že bolo vydané osvedčenie a skutočnosť, že vydanie osvedčenia vedie k uznaniu a prípadne k vykonateľnosti ochranného opatrenia vo všetkých členských štátoch podľa článku 4.

2. Ak má osoba predstavujúca riziko pobyt v členskom štáte pôvodu, oznámenie sa uskutoční v súlade s právnym poriadkom tohto členského štátu. Ak má osoba predstavujúca riziko pobyt v inom členskom štáte, ako je členský štát pôvodu, alebo v tretej krajine, oznámenie sa uskutoční doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným spôsobom.

Situácie, keď adresa osoby predstavujúcej riziko nie je známa, alebo keď osoba odoprie prijať oznámenie, sa spravujú právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

3. Informácie o mieste, kde sa chránená osoba zdržiava, ani iné kontaktné údaje o nej sa nesprístupnia osobe predstavujúcej riziko, pokiaľ nie je ich sprístupnenie nevyhnutné na dodržiavanie alebo výkon ochranného opatrenia.

Článok 9

Oprava alebo zrušenie osvedčenia

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 ods. 2, na žiadosť chránenej osoby alebo osoby predstavujúcej riziko adresovanú vydávajúcemu orgánu členského štátu pôvodu alebo z vlastného podnetu tohto orgánu sa osvedčenie:

a) opraví, ak je medzi ochranným opatrením a osvedčením v dôsledku administratívnej chyby rozpor, alebo

b) zruší, ak je zrejmé, že bolo vzhľadom na požiadavky ustanovené v článku 6 a rozsah pôsobnosti tohto nariadenia vydané neoprávnene.

2. Postup pri oprave alebo zrušení osvedčenia, vrátane opravných prostriedkov, sa spravuje právnym poriadkom členského štátu pôvodu.

Článok 10

Pomoc chránenej osobe

Vydávajúci orgán členského štátu pôvodu pomáha chránenej osobe na jej žiadosť pri získavaní informácií o orgánoch dožiadaného členského štátu, na ktorých sa má žiadať o vydanie alebo výkon ochranného opatrenia, sprístupnených v súlade s článkami 17 a 18.

Článok 11

Úprava ochranného opatrenia

1. Príslušný orgán dožiadaného členského štátu v prípade potreby a v potrebnom rozsahu upraví skutkové prvky ochranného opatrenia tak, aby sa mohlo uplatniť v tomto členskom štáte.

2. Pri úprave ochranného opatrenia sa postupuje podľa právneho poriadku dožiadaného členského štátu.

3. Úprava ochranného opatrenia sa oznámi osobe predstavujúcej riziko.

4. Ak má osoba predstavujúca riziko pobyt v dožiadanom členskom štáte, oznámenie sa uskutoční v súlade s právnym poriadkom toho členského štátu. Ak má osoba predstavujúca riziko pobyt v inom členskom štáte, ako je dožiadaný členský štát, alebo v tretej krajine, oznámenie sa uskutoční doporučenou listovou zásielkou s potvrdením o doručení alebo rovnocenným spôsobom.

Situácie, keď adresa osoby predstavujúcej riziko nie je známa, alebo keď táto osoba odoprie prijať oznámenie, sa spravujú právnym poriadkom dožiadaného členského štátu.

5. Proti úprave ochranného opatrenia môže podať opravný prostriedok chránená osoba alebo osoba predstavujúca riziko. Konanie o opravnom prostriedku sa spravuje právnym poriadkom dožiadaného členského štátu. Podanie opravného prostriedku však nemá odkladný účinok.

Článok 12

Zákaz skúmania vo veci samej

Ochranné opatrenie nariadené v členskom štáte pôvodu sa v dožiadanom členskom štáte nesmie za žiadnych okolností skúmať vo veci samej.

Článok 13

Neuznanie alebo odmietnutie výkonu

1. Na návrh osoby predstavujúcej riziko sa ochranné opatrenie neuzná, prípadne sa odmieta jeho výkon, a to v rozsahu, v akom je takéto uznanie:

- a) v zjavnom rozpore s verejným poriadkom v dožiadanom členskom štáte, alebo
- b) nezlučiteľné s rozsudkom vydaným alebo uznaným v dožiadanom členskom štáte.

2. Návrh na neuznanie alebo odmietnutie výkonu sa podáva na súde dožiadaného členského štátu, ktorý daný členský štát oznámil Komisii v súlade s článkom 18 ods. 1 písm. a) bodom iv).

3. Uznanie ochranného opatrenia nemožno odmietnuť z dôvodu, že právny poriadok dožiadaného členského štátu neumožňuje prijať takéto opatrenie na základe rovnakých skutočností.

Článok 14

Pozastavenie alebo zrušenie uznania alebo výkonu

1. V prípade pozastavenia alebo zrušenia ochranného opatrenia v členskom štáte pôvodu, pozastavenia alebo obmedzenia jeho vykonateľnosti, alebo v prípade zrušenia osvedčenia v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. b) vydávajúci orgán členského štátu pôvodu na žiadosť chránenej osoby alebo osoby predstavujúcej riziko vydá na viacjazyčnom vzorovom formulári vyhotovenom v súlade s článkom 19 osvedčenie, v ktorom uvedie toto pozastavenie, obmedzenie alebo zrušenie.

2. Po tom, čo chránená osoba alebo osoba predstavujúca riziko predloží osvedčenie vydané v súlade s odsekom 1, príslušný orgán dožiadaného členského štátu pozastaví alebo zruší účinky uznania a prípadne aj výkon ochranného opatrenia.

KAPITOLA III

VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 15

Vyššie overenie a iné podobné formálne náležitosti

Pre písomnosti vydané v členskom štáte sa v súvislosti s týmto nariadením nevyžaduje vyššie overenie ani splnenie inej podobnej formálnej náležitosti.

Článok 16

Prepis alebo preklad

1. Každý prepis alebo preklad vyžadovaný podľa tohto nariadenia sa vyhotoví v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov dožiadaného členského štátu alebo v akomkoľvek inom úradnom jazyku inštitúcií Únie, ktorý tento členský štát uviedol ako prijateľný.

2. S výhradou článku 5 ods. 3, každý preklad podľa tohto nariadenia vyhotoví osoba oprávnená na vykonávanie prekladov v niektorom z členských štátov.

Článok 17

Verejne prístupné informácie

Členské štáty poskytnú v rámci Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci zriadenej rozhodnutím 2001/470/ES a na účely sprístupnenia informácií verejnosti opis vnútroštátnych noriem a postupov, ktorými sa spravujú ochranné opatrenia v občianskych veciach, vrátane informácií o type orgánov príslušných vo veciach patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

Členské štáty tieto informácie aktualizujú.

Článok 18

Oznamovanie informácií členskými štátmi

1. Členské štáty do 11. júla 2014 oznámia Komisii tieto informácie:

a) typy orgánov, ktoré sú príslušné vo veciach patriacich do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a pokiaľ je to relevantné, s uvedením:

i) orgánov, ktoré sú príslušné nariadiť ochranné opatrenia a vydať osvedčenia v súlade s článkom 5;

ii) orgánov, ktorým sa má predložiť ochranné opatrenie nariadené v inom členskom štáte a/alebo ktoré sú príslušné vykonať takéto opatrenie;

- iii) orgánov, ktoré sú príslušné vykonať úpravu ochranných opatrení v súlade s článkom 11 ods. 1;
- iv) súdov, na ktoré sa má predložiť návrh o neuznanie a prípadne o odmietnutie výkonu v súlade s článkom 13;
- b) jazyk alebo jazyky prijateľné pre preklady podľa článku 16 ods. 1.
2. Komisia sprístupní verejnosti informácie uvedené v odseku 1 akýmkoľvek vhodným spôsobom, najmä prostredníctvom webovej stránky Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci.

Článok 19

Ustanovenie a následné zmeny formulárov

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými sa ustanovia a následne zmenia formuláre uvedené v článkoch 5 a 14. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 20.

Článok 20

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 21

Preskúmanie

Komisia do 11. januára 2020 predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tohto nariadenia. V prípade potreby sa k správe pripoja návrhy na zmeny.

Článok 22

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 11. januára 2015.

Toto nariadenie sa vzťahuje na ochranné opatrenia nariadené 11. januára 2015 alebo po tomto dátume bez ohľadu na to, kedy sa začalo konanie.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 12. júna 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predsedníčka
L. CREIGHTON